

ligt Foredrag; men jeg er for Diebliffet i det heldige Tilfælde at kunne henvise til et Foredrag, som vi have hørt her i Thinget under Finantslovens 1ste Behandling, og som netop behandlede dette Spørgsmaal. Det var det Foredrag, vi hørte af det ærede 6te kongevalgte Medlem (Andræ), der jo i flere Aar ved Finantslovens Behandling har givet os Oversigter over Statens finantsielle Forhold og over Budgettets Balance, Oversigter, hvis Omhyggelighed og Paalidelighed er anerkjendt af Alle. Man tillade mig derfor, at jeg tager dette Foredrag for mig og henviser til et Par korte Utringer dert. Det ærede Medlem sagde i Begyndelsen af sit Foredrag, at, dersom man vilde tage Indtægtssummerne og uden videre trække dem fra Udgiftsummerne, vilde man komme til en Balance, der var aldeles illusorisk. Det ærede Medlem trækker nu Indtægter fra Udgifter, viser, at der bliver en Forskjel af 1,373,000 Rd., og siger saa derom: „Men denne Balance er, som sagt, ganske illusorisk“. Nu udvikler det ærede Medlem videre de Grunde, hvorpaa dette støtter sig, og kommer saa til Slutningen til det Resultat, at det, der kan være Spørgsmaal om ved Balancens Beregning, nærmest er Jernbaneanlægene, hvorledes man skal beregne de Summer, der ere anvendte til Jernbanerne. Regner man disse Summer fuldt, siger det ærede Medlem, saa bliver Resultatet dette, at der til Jernbaneudgifter taar er brugt et Beløb, der er en ganske lille Smule større end Deficittet, og saa vilde vi kunne sige, at man balancerer, ja endogaa har et lille Overskud. Det var nu det ærede Medlems Opgjørelse. Ved Siden deraf skal jeg tillade mig at stille den Opgjørelse, som findes i Folkethingets Udvalgbetænkning over Finantslovsforslagets Indtægtsfide. Her kommer Udvalget til et hermed omtrent samstemmende eller endogaa lidt gunstigere Resultat. Udvalget siger nemlig — det findes Sp. 591—92 i Tillæg B. —, at den Tilbagegang for Finantsaaret, som man kan faae ud ved en virkelig Beregning af Indtægternes og Udgifternes Betydning, vil udgjøre omtrent 1,427,000 Rd., og at af Udgifterne vilde 1,832,000 Rd. være anvendte til Jernbanerne og til Gæbjerg Havn. Vi

faae altsaa et Activ, der koster 1,832,000 Rd., imod en Tilbagegang af 1,427,000 Rd., og Alt afhænger altsaa af, hvorledes man beregner Jernbanernes Verdi. Jeg for mit Vedkommende — jeg skal dog i Diebliffet ikke gaae nærmere ind paa denne Sag — beregner Jernbanerne til deres Anlægssum, og jeg støtter derpaa den Paastand, at der ikke er nogen virkelig Tilbagegang i vort Budget. Men ved Siden af dette skal jeg anerkjende, at der er al mulig Grund til at ønske, at en Stat i Fredstid har et Budget, der fremviser en god Balance, og derved forstaaer jeg en Balance med et aarligt Overskud. Dersom vi havde en sikker Fredstid for os, vilde jeg henvise til, at der om 7 Aar vil indtræde en saa betydelig Forandring til det Bedre i vor finantsielle Status, at der aldeles ikke vilde være nogen Grund til nu at gaae til en Indkomstskat eller nogenjomhelst anden overordentlig Skat. I Aaret 1877 eller saa omtrent vil jo nemlig det 3 pSt.'s Laan af 1825 være afbetalt; samtidigt omtrent vil Gjælden til Nationalbanken være afgjort, men samtidigt ville ogsaa de nu Statskassen tilfaldende Indtægter, hidrørende fra Drefundsfonden, omtrent være forbrugte. Der vil imidlertid blive et Overskud tilbage af godt og vel 1¼ Mill., og med en saadan Lettelse i Udfigt vilde der ikke være den ringeste Anledning til nogen finantsiel Bekymring, hvis der var sikker Udfigt til i den nærmeste Fremtid at beholde Fred. Nu er imidlertid Forholdet saaledes, at man ikke kan gjøre en saadan sikker Regning, man kan haabe derpaa, men man maa jo ogsaa være belavet paa noget Andet. Derfor bliver det efter min Mening Migt at sørge for, at der bliver holdt en god Balance mellem Indtægter og Udgifter, og jeg skal her otter bemærke, at, hvis det omtrent gaaer op, vil man være berettiget til at sige, at Status gaaer tilbage, at der er en Underbalance. Naar jeg her bruger dette Udtryk, bruger jeg det som sagt i Forhold til de Forventninger, man maa sætte til et Fredsbudget, der nemlig maa give et Overskud, for at man kan have Noget at holde ud med, naar der kommer Lider, der kræve store Udgifter. Der er altsaa i Virkeligheden ikke nogen Underbalance,